

Poiana iubirii

Daniel Vișan-Dimitriu

Să mergem, iubito, la munte,
în primele zile din an,
când brazii au plete cărunte,
iți sub albul turban.

Să facem un foc în poiana
în care, sub stratul de nea,
poveștile-așteaptă doar pana
ce-n vers, de uitare-ar salva.

Ne fie o ciornă zăpada ,
iar albul din jur, fi-va scut
la tot ce n-ar face dovada
că-i pur tot ce noi am avut.

Căci este poiana iubirii
în care, ades, ne-ntâlnim
plătindu-i tribut fericirii
când visele,-acolo,-mpletim.